

Policlínica del Vallès, S.A.: L'hora de la veritat

Rafel Ballús i Molina
Alcalde de Granollers

Durant les darreres setmanes he seguit amb moltíssim interès, els esdeveniments produïts al voltant de l'entrada en crisi d'una entitat granollerina que, si bé formalment és una societat mercantil, té una transcendència molt més enllà de la d'una S. A., normal i corrent. Al meu parer, i fins ara, només ha estat explicada una part —precisament la més superficial— dels motius de la crisi. I si hom no pren consciència clara de la veritable causa d'una malaltia i es limita a sortir del pas amb el tractament dels símptomes, el malalt —l'empresa— anirà de mal borràs.

De la mateixa manera que la medicina té unes «regles de joc» i, per altra banda, ha experimentat en les darreres dècades grans progressos, la gestió d'empreses en general també i també la gestió de centres sanitaris té unes regles de joc i disposa d'uns mitjans per a una actuació correcta. La Policlínica és una entitat formada per metges i dirigida per un metge, el doctor Joan Coll i Calderon. No faig cap descobriment si remarco la vàlua professional de tots ells i, molt especialment, del doctor Coll, en les respectives especialitats. Però ésser bon metge no vol dir ésser bon gerent. I espero que ningú no s'enfadi si em permeto apuntar com a causa fundamental de la crisi actual de la Policlínica la manca gairebé absoluta de gestió empresarial d'acord amb allò que demana el temps que vivim. Qualsevol empresa mercantil de les mides i el volum de facturació de la Policlínica, necessita dotar-se d'una

infraestructura administrativa àgil i d'una direcció-gerència professional. No invento res de nou si dic que planificar, programar, organitzar, manar, motivar, coordinar i controlar són tasques que realitzen els directius de totes les empreses amb esperit d'avançada (i de supervivència!) d'acord amb unes tècniques estudiades, desenvolupades i aplicades des de fa molts anys.

I, al meu parer, aquest és l'aspecte que cal atendre primordialment si hom vol salvar la segona institució assistencial granollerina. La meua experiència de quasi quatre anys com a president del patronat de l'hospital m'ho indica clarament.

S'ha insistit molt en alguns mitjans locals en el problema de la *no classificació* de la Policlínica per part de la Generalitat en el mòdul o grup 2. No entro en la discussió de si la planificació de la Conselleria de Sanitat, que atorga únicament un centre d'aquesta categoria, l'Hospital a Granollers, és correcta. En la meua modesta opinió, ho és. Però penso que fóra una política intel·ligent per part dels propietaris de la Policlínica adaptar-se a la classificació indicada per la Generalitat (el grup 1) i, tot seguit demanar l'excepcionalitat que preveu l'article 17 de l'Ordre de 20-11-81. Això comportaria el compliment de les condicions que l'esmentada norma exigeix: bàsicament facilitar la documentació comptable correcta i acreditada que demostrï el cost real.

Tinc l'esperança, a més, que si fos

necessari procedir al reflatament econòmic de l'empresa, no mancaria ni l'ajut de la Generalitat ni la generositat (i no parlo només d'economia) dels actuals accionistes. Hi ha massa coses importants en perill: Per una banda *tots* els llocs de treball de la Policlínica; per l'altra l'economia dels proveïdors, i, en definitiu l'existència d'un centre assistencial de 150 llits, absolutament necessari per a Granollers i la comarca. Ha arribat l'hora de la veritat: o renovar-se o morir. I fóra ben trist que precisament un col·lectiu d'accionistes format per metges triés la mort. Repeiteixo, cal ésser generosos.

els joves
estem

Pel.
canvi

